

عنوان مقاله:

رابطه میان آموزش معکوس با خود کار آمدی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس علوم پایه چهارم ابتدایی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مجیب ریگی فیروزآبادی - کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی آموزش معکوس بر پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان در درس علوم بود. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون به همراه گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر شهرستان خاش در مقطع چهارم دبستان در سال تحصیلی ۱۴۰۱ - ۱۴۰۰ بود. نمونه گیری از میان مدارسی که در طرح تدریس تخصصی شرکت کرده اند انجام شد، که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ۱۰۰ نفر انتخاب و سپس ۳۰ نفر در گروه کنترل و ۳۰ نفر در گروه آزمایش همتاسازی شدند. ابزارهای مورد استفاده در پژوهش پرسشنامه پیشرفت تحصیلی محقق ساخته درس علوم و پرسشنامه خودکارآمدی (جیک و مورگان، ۱۹۹۹) بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش تحلیل کواریانس چند متغییری وبا کمک نرم افزار Spss-۲۰ انجام گرفت. یافته ها نشان داد بین میانگین گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون نسبت به پیش آزمون تفاوت معنی داری در سطح $(p < 0.05)$ وجود دارد. نتایج پژوهش نشان داد که آموزش معکوس تاثیر مثبت و معناداری در پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان پسر چهارم دبستان در درس علوم دارد. وهمینطور استفاده از نتایج این پژوهش برای مسئولین و دست اندرکاران امر آموزش و پرورش که به آموزش معکوس اهمیت میدهند، همچنین برای کلیه معلمان و مربیان به منظور پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی برای عملکرد تحصیلی بهتر دانش آموزانمی تواند مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

آموزش معکوس، پیشرفت تحصیلی درس علوم، خودکارآمدی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747833>

